

บทที่ 5

ผลสรุปการวิจัยและขอเสนอแนะ

5.1 ผลสรุปการวิจัย

ทั้งนี้ ได้กล่าวแล้วว่าในการวิจัยนี้ได้ตั้งข้อกำหนดไว้ว่า ถ้ารัฐบาลเริ่มโครงการประกันสังคมแบบการประกันชราภาพในประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2520 และวางหลักเกณฑ์ว่า ผู้ที่มีงานทำตั้งแต่อายุ 18 ปี ขึ้นไปจะต้องอยู่ในการประกันนี้โดยจะต้องส่งเงินสมทบกองทุนประกันทุกเดือน ๆ ละ 1 ขยายนอย 60 เดือน หรือ 5 ปีจึงมีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพ เมื่อถึงอายุที่ออกจากงานคือ 55 ปีสำหรับหญิง และ 60 ปีสำหรับชาย ทั้งนี้ถ้าผู้ประกันตนทุกคนที่มีชีวิตอยู่รอดส่งเงินสะสมครบจำนวนตามหลักเกณฑ์ และจำนวนผู้ประกันตนเมื่อเริ่มประกันมีจำนวนอายุละ 10,000 คน รัฐบาลจะต้องสำรองเงินผลประโยชน์ไว้เพื่อจ่ายเป็นบำนาญชราภาพ ตั้งแต่ปี 2525 - 2529 ดังนี้

<u>ปี พ.ศ.</u>	<u>เงินที่พึงสำรอง</u>
2525	67,832.52
2526	132,102.24
2527	193,992.36
2528	277,973.64
2529	340,004.76

ผู้เอาประกันคนหญิงและชายที่ส่งเงินสมทบมาแล้วอย่างน้อย 5 ปี และครบอายุออกจากการงาน จะเริ่มได้รับเงินบำนาญชราภาพเป็นรายเดือนจนตลอดชีวิตตามจำนวนต่าง ๆ ดังนี้

ปีที่ผู้เอาประกันคนเริ่มได้รับบำนาญ	บำนาญรายเดือน	
	หญิง	ชาย
2525	0.60	0.73
2526	0.75	0.92
2527	0.92	1.13
2528	1.10	1.36
2529	1.30	1.61

เงินบำนาญข้างต้นเป็นเงินสะสมของผู้ประกันตนฝ่ายเดียว ยังไม่มีเงินสมทบจากฝ่ายนายจ้างและรัฐบาล เมื่อมีการคำนวณงานคำนวณประกันชราภาพขึ้นจะต้องพิจารณาอัตราเงินสมทบที่ฝ่ายนายจ้างและรัฐบาลจะพึงสมทบให้อีก รวมทั้งพิจารณาถึงอัตราของเงินสมทบของผู้เอาประกันคน เช่น ให้ผู้ประกันคนส่งเงินสมทบร้อยละ 1 ของรายได้ต่อเดือน เป็นต้น ทั้งนี้เมื่อรวมเงินสมทบของทุกฝ่ายแล้ว เงินบำนาญที่ผู้ประกันคนจะได้รับต่อเดือนควรจะมีจำนวนเหมาะสมกับมาตรฐานค่าครองชีพที่แท้จริงในขณะนั้น บำนาญรายเดือนที่คำนวณได้ในกรณีนี้ เป็นอัตราที่คำนวณต่อเงินสมทบของผู้ประกันคนซึ่งจ่าย 1 หน่วยต่อเดือน หากจะมีการกำหนดให้ส่งเงินสมทบในอัตราอื่นก็เพียงแต่คูณจำนวนเงินนั้นกับอัตราที่แสดงไว้ข้างต้นเท่านั้น ก็จะได้เงินบำนาญรายเดือนในส่วนที่เป็นเงินสมทบของผู้ประกันคน เมื่อบวกกับเงินสมทบของฝ่ายนายจ้างและรัฐบาล ก็คือจำนวนเงินบำนาญที่ผู้ประกันคนจะได้รับนั่นเอง

5.2 ความเห็นและข้อเสนอแนะบางประการ

ก่อนที่จะกล่าวถึงความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่จะกล่าวถึงการประกันสังคมแบบการประกันการชราภาพของประเทศไทย ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับโครงการประกันสังคมของประเทศไทย โดยย่อ ดังนี้

การประกันสังคมของประเทศไทยเป็นระบบประกันสังคมแบบบังคับ และให้ประโยชน์ทดแทนแก่ผู้ประกันตนอยู่ 4 สาขา คือ

1. ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ
2. สงเคราะห์ครอบครัว
3. การคลอดบุตร
4. อุบัติเหตุและโรคอันเกิดจากการทำงาน

ในกรณีคลอดบุตรนั้น การประกันสังคมทั้งของอิสราเอลและไทย ให้บริการทางการแพทย์ และจ่ายเงินชดเชยค่าจ้างแก่หญิงผู้ประกันตน แต่อิสราเอลยังมีจ่ายเงินก่อนช่วยเหลือการคลอดบุตรแก่หญิงทุกคนที่คลอดบุตรในโรงพยาบาล ในกรณีผู้ประกันตนตายก็มีการจ่ายเงินบำนาญ เช่นเดียวกับของไทย เรา ในระบบการประกันสังคมของอิสราเอลนั้น สถาบันประกันสังคมจ่ายให้แก่องค์การที่จัดการเกี่ยวกับพนักงานโดยตรง ส่วนของไทยจ่ายให้แก่ทายาทผู้เอาประกันตนหรือผู้ที่ไปจัดการเกี่ยวกับพนักงาน สำหรับในด้านการประกันการชราภาพประเทศไทยเพิ่งจะจัดให้มีขึ้นในปี พ.ศ. 2500 อันเป็นปีหลังจาก

ที่ได้ดำเนินงานประกันสังคมแขนงอื่นไปแล้วประมาณ 4 ปี โดยมีขอขยายการ
บังคับ และเงื่อนไขในการรับประโยชน์ทดแทน ดังนี้

ก. ขอขยายการบังคับ

บุคคลทุกคนอายุตั้งแต่ 18 ปี ถึง 67 ปี ซึ่งมีภูมิลำเนาในอิสราเอล
ต้องอยู่ภายใต้บังคับของการประกันสังคมสาขานี้ แต่มีเงื่อนไขว่าผู้ที่อยู่ 67 ปี
ในวันที่ประกาศใช้กฎหมายประกันสังคม คือ วันที่ 18 พฤศจิกายน 2496 ไม่ต้อง
เข้าประกัน ส่วนบุคคลที่อพยพเข้ามาตั้งหลักฐานในอิสราเอลหลังจากวันที่ประกาศ
กฎหมายบังคับ หากเป็นชายที่อายุไม่เกิน 60 ปี และหญิงไม่เกิน 55 ปี ย่อม
อยู่ในข่ายประกันชราภาพเช่นกัน และแม่บ้านที่มีลูกทำงานก็มีสิทธิประกันตนด้วย
ใจสมัคร

ข. เงื่อนไขในการรับประโยชน์ทดแทน

ผู้ประกันตนที่มีสิทธิรับบำนาญจะต้องเป็นผู้ประกันตนที่ส่งเงินสมทบ
ครบกำหนดอย่างน้อย 5 ปี สำหรับในวันที่ใดประกาศใช้กฎหมายบังคับ สำหรับ
การรับบำนาญนั้น ผู้ประกันตนชายจะได้รับเมื่อครบอายุ 65 ปี และ 60 ปีสำหรับ
หญิง ส่วนจำนวนเงินบำนาญนั้นกำหนดเป็นจำนวนตายตัวคือ 15 ปอนด์อิสราเอล
และจะเพิ่มขึ้นตามขนาดของครอบครัว คำนี้อาจครองชีพ และระยะเวลาการทำงาน
กล่าวคือจะเพิ่มเงินบำนาญร้อยละ 2 ต่อปี หลังจากทำงานมาแล้วครบ
10 ปี แต่ไม่เกินร้อยละ 50 ของเงินบำนาญที่กำหนดไว้เดิม และยังเพิ่มเงิน
บำนาญร้อยละ 5 ต่อปี สำหรับทุกปีที่ยังไม่ลาออกจากงาน หลังจากมีอายุครบ

65 ปีสำหรับชาย และ 60 ปีสำหรับหญิง แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 25 ของเงินบำนาญเดิม

สำหรับประเทศไทยนั้น ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคมยังมีใจจัดให้มีการประกันสุขภาพพร้อมอายุใน ระยะแรกเริ่มโครงการประกันสังคม เพราะการประกันสุขภาพเป็นเรื่องใหญ่ซึ่งต้องศึกษากันโดยละเอียดและรอบคอบโดยใช้เวลาการเตรียมงานเป็นเวลานานมีข้อยกเว้น ปัญหาที่สำคัญคือ จะขอทราบว่าจะให้มีการประกันสุขภาพขึ้นจะก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายประมาณเท่าไรทั้งในระยะเริ่มและในระยะต่อไปอีก 5 ปี 10 ปี หรือ 20 ปีข้างหน้า เนื่องจากการจ่ายบำนาญแก่ผู้ประกันไปจนตลอดชีวิตเป็นเรื่องที่ติดต่อกันไปเป็นระยะเวลานาน ในการคำนวณค่าใช้จ่ายทั้งในปัจจุบันและอนาคตจำเป็นต้องอาศัยสถิติต่าง ๆ เช่น จำนวนผู้ประกันตนจำแนกอายุ เพศ รายได้ เฉลี่ยอายุขัย (Life Expectancy) ของประชาชน จำนวนและขนาดของครอบครัวที่จะรับประโยชน์เมื่อผู้ประกันตนตาย เป็นต้น สถิติเหล่านี้ในประเทศไทยยังมิได้มีการประมวลกันอย่างละเอียดถี่ถ้วน ตัวเลขต่าง ๆ เหล่านี้ขอมารวมไม่ยากหากจะรวบรวมเอาจากประสบการณ์ที่ได้รับจากการดำเนินงานประกันสังคมในประเทศไทยไปแล้ว ระยะหนึ่งข้อที่น่าสังเกต คือ แม้แต่ประเทศอิสราเอลก็ยังประสบปัญหาเกี่ยวกับการเงินในการประกันสุขภาพ กล่าวคือ เงินสมทบเท่าที่สะสมไว้ในกองทุนประกันสุขภาพนั้น ยังไม่เพียงพอกับเงินที่ต้องจ่ายเป็นบำนาญสุขภาพในวันข้างหน้า และทำให้เกิดความจำเป็นต้องเพิ่มอัตราการเก็บเบี้ยประกัน อันเป็นผลกระทบกระเทือนและเป็นปัญหาของการประกันสังคมของอิสราเอลในปัจจุบัน

เท่าที่กล่าวมาจะเห็นว่า การประกันสังคมของประเทศไทยคล้ายคลึงกับอิสราเอลมาก เราจึงอาจศึกษาวิธีการของอิสราเอลเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการประกันสังคม เช่น ในด้านการประกันการชราภาพ ซึ่งกำลังจะจัดให้มีขึ้นในประเทศไทย เพื่อให้โครงการที่จัดขึ้นดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และตรงกับวัตถุประสงค์ของการประกันสังคมยิ่งขึ้น

สำหรับผลการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ ได้กระทำไปภายใต้สมมุติฐานและเงื่อนไขต่าง ๆ ดังที่กล่าวแล้ว ดังนั้น ผลสรุปที่ได้จึงเป็นผลที่จำกัดภายใต้เงื่อนไขที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ในการดำเนินงานจริงนั้นควรจะได้มีการปรับตัวเลขในตารางชีพเสียใหม่ เพื่อให้ตัวเลขที่ได้ใกล้เคียงความเป็นจริง โดยอาจเปรียบเทียบกับตารางมาตรฐานอื่น ๆ เช่น ตาราง CSO, 1941 เป็นต้น และควรจบรวมตารางชีพของหญิงและชายให้เป็นตารางเดียวกัน เพื่ออัตราบำนาญที่จะได้รับของหญิงและชายจะได้เท่ากัน ซึ่งเป็นผลดีทางจิตใจแก่ผู้ประกันตนว่ามิได้มีข้อแตกต่างกัน แม้ว่าในความเป็นจริงควรจะต้องแตกต่างกันก็ตาม นอกจากนี้ยังต้องศึกษาสถิติต่าง ๆ เพิ่มเติม เช่น จำนวนและขนาดของครอบครัวของผู้ประกันตน เป็นต้น เพื่อจะได้มาพิจารณาประกอบกันเพื่อจะได้คำนวณเงินบำนาญชราภาพได้เหมาะสมยิ่งขึ้นและดังที่กล่าวแล้วว่า การดำเนินงานด้านประกันการชราภาพ สิ่งสำคัญอย่างหนึ่ง คือ การคำนวณงบประมาณค่าใช้จ่ายประโยชน์ทดแทนล่วงหน้าหลาย ๆ ปี ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ย่อมจะเป็นประโยชน์แก่รัฐบาลในการวางแผนทางการดำเนินงานด้านประกันการชราภาพที่จะจัดขึ้นในอนาคตอันใกล้เป็นอย่างดี